

Jožek je ostal vedno tak, kakeršen je bil pred boleznijo: priden in dober ter je vse otroke v šoli prekosil v učenju in lepem vedenju.

* * *

Pozneje je bil Jožek slikar ter je mnogo lepih podob naslikal. V možko dōbo stopivši, pripovedoval je večkrat o svojej bolezni, katero je prebōlel v mladosti, posebno pa o lepih sanjah, ki jih je imel v tej huđej bolezni. Ob njegovej postelji je visela mnogo mnogo let tjā do njegove smrti podoba, kakeršno imate danes pred seboj in katero je s svojo roko izdelal. Kaj nam ta podoba kaže, tega vam ni treba razlagati.

Bil je Radičev Jožek ves čas svojega življenja dober, plemenit, delaven in pobožen. Gotovo so se njegove sanje tudi uresničile in njegovo plemenito dušo so angeli božji odnesli v neboško kraljestvo.

Ljud. Tomšič.

Žalost.

esèlje preljubo!

Zamán te lovím;

Po gōrah, po dōlih

Za tōboj hitím.

Po gōrah ne rasteš,

Ne klješ v doléh;

Pověj, o pověj mi,

Na kacih si tléh?

Z rodítelji v dōmu

Radōsti cvetó;

Rodítelja šlà mi

Obá sta v zemljó.

Pri bratu, pri sēstri

Sladkó se žíví;

A sestra mi z bratcem

Za cėrkvo leží.

Vesèlja síróta

Zamán si želím,

Da v Bógu na večno

Pokōjen zaspím.

S.

Kako opice lové.

Kakor vervee v naših gozdih po drevji skačejo, takó uganjajo v vročih deželah opice po drevji svoje burke. Opice so zeló oponašljive živali in to prilíko si vedó ljudje dobro porabiti. Nesó skledo polno vode pod óno drevo, na katerem so opice in se začnó umivati. Opice gledajo radovedno doli. Potem izlijejo ljudje iz sklede vodo ter jo napolnijo s smolo, postavijo skledo pod drevo in se gredo skrit. Opice, katere so komaj čakale, da bi ljudje odšli, pridejo z drevja ter se začnó umivati. Ali o joj! oči ne morejo odpreti in tudi rok ne od obraza odtrgati. Ljudjé urno pritekó in jih polové. Potem jih očedijo in kroté, da si ž njimi kruha služijo, peljajoč jih po svetu. — Oponašljive opice naj vam bodo v vzgled, da ne smete vsega posnemati, kadar kaj slabega vidíte, ker bi vas znalo v pogubo pripeljati.

Vaški v K.